

Folkhälsomyndigheten

Remissyttrande

Mottagare

Pia Rönn Johansson
Länsstyrelsen i Kronobergs län
351 68 VÄXJÖ
pia.g.johansson@lansstyrelsen.se

Handläggare

Margitta Fröberg

Datum

2020-07-14

Vårt ärendenummer

01786-2020

Ert ärendenummer

705-2479-2020

Folkhälsomyndighetens yttrande om servering vid cateringverksamhet enligt alkohollagen (2010:1622)

Sammanfattning

Den som har meddelats ett stadigvarande serveringstillstånd för cateringverksamhet har rätt att servera färdiglagad mat och alkoholdrycker till slutna sällskap som sker antingen i en för tillfället hyrd lokal eller i ett enskilt hem. Givet att serveringen sker i enlighet med tillämpliga bestämmelser i alkohollagen.

Detta innebär att utrymmet där catering ska ske är lämpligt ur brandsäkerhetssynpunkt, att tillståndshavaren har ett eget kök för tillredning av mat, att mat tillhandahålls under cateringens samt att tillståndshavaren inför varje cateringtillfälle anmäler den lokal som ska användas för servering. Detta för att kommunen ska kunna godkänna lokalen och utöva tillsyn under cateringens i den för tillfället hyrda lokalen.

Vad gäller catering i någons hem kan det av naturliga skäl inte krävas att lokalen ska vara lämplig ur brandsäkerhetssynpunkt och kommunen har inte heller möjlighet att utöva tillsyn i enskilda hem. (Prop. 2009/10:125 s. 170 och s. 101).

Därtill krävs det att tillståndshavaren eller serveringsansvarig person har tillsyn över serveringen och är närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden så att serveringspersonalen ska kunna kontrollera vilka gäster som får tillgång till alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat och kunna se om olägenheter uppstår (8 kap. 14 §, prop. 1994/95:89 s. 64 och prop. 2009/10:125 s.101 f.) Detta gäller även vid catering oavsett om serveringen sker i en för tillfället hyrd lokal eller i ett enskilt hem.

Bakgrund

Länsstyrelsen i Kronobergs län har den 17 april 2020 kommit in med en begäran om ett yttrande från Folkhälsomyndigheten avseende begreppen servering och serveringstid i samband med cateringverksamhet i enlighet med 8 kap. 4 § alkohollagen (2010:1622). Den 21 april 2020 kompletterade Länsstyrelsen sin begäran med önskemål om vägledning i ett enskilt tillsynsärende avseende tillämpningen av alkohollagen rörande servering vid cateringverksamhet. Frågan i ärendet gäller om kravet på att serveringsansvarig ska vara närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden även gäller vid catering i någons hem.

Kommentar

Folkhälsomyndigheten vill först tydliggöra att myndigheten inte lämnar yttranden som rör enskilda ärenden. Myndighetens yttrande avser därför Länsstyrelsens ursprungliga begäran avseende förtydligande av begreppen servering och serveringstid i samband med cateringverksamhet samt övriga tillämpliga bestämmelser i alkohollagen med särskilt understrykande av vad som gäller för catering i hemmiljö.

Laglig grund för cateringverksamhet

Allmänt

Enligt alkohollagens förarbeten avses med begreppet catering servering av färdiglagad mat och av alkoholdrycker på beställning av slutna sällskap som sker antingen i en för tillfället hyrd lokal eller i hemmet (prop. 2009/10:125 s. 100). Med få undantag så gäller de bestämmelser som finns i 3, 8 och 9 kap. också vid catering.

Nedan följer en genomgång av tillämpliga bestämmelser samt de undantag som gäller vid cateringverksamhet.

Alkohollagen (2010:1622)

3 kap. 5 § - Ansvarsfull försäljning/servering

Ett huvudmål för alkoholpolitiken är att främja folkhälsan genom att minska alkoholens medicinska och sociala skadeverkningar (prop. 2009/10:125 s. 56). Kravet på ordning och nykterhet har också en framskjuten plats i lagstiftningen.

Bestämmelsen riktar sig till all typ av försäljning (detaljhandel, servering och partihandel, 1 kap. 11 § 2 st.) och innebär att både den som bedriver försäljning och den personal som medverkar vid försäljningen har ansvar för att ordning och nykterhet råder på försäljningsstället (3 kap. 5 §). Onyktra kunder/gäster får inte ges tillträde till försäljningsstället eller vistas där utan ska avvisas. Vid försäljning för intag på stället (servering) exempelvis på en restaurang får inte gästerna

serveras alkoholdrycker eller alkoholdrycksliknande preparat i sådan omfattning att de blir störande eller onyktra (8 kap. 20 §). Serveringen ska ske på ett ansvarsfullt sätt.

Detta gäller vid all typ av servering dvs. även vid servering till slutna sällskap vid cateringverksamhet i ett enskilt hem.

3 kap. 7 § - Åldersgräns

Av bestämmelsen i framgår att alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat inte får serveras till den som inte fyllt 18 år. Detta hindrar dock inte att en restaurang tar emot underåriga gäster. Tillståndshavare är dock skyldiga att se till att dessa inte serveras alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat. (3 kap. 7§).

Bestämmelsen gäller vid all typ av servering dvs. även vid cateringverksamhet.

3 kap. 8 § - Ansvarsfull hantering

Bestämmelsen i 3 kap. 8 § kompletterar 3 kap. 7 § och 8 kap. 20 §.

Den som *lämnar ut* alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat exempelvis en servitör, får enligt paragrafen inte lämna ut drycker eller preparat till den som är märkbart påverkad av alkohol eller alkoholdrycksliknande preparat eller andra berusningsmedel.

Alkoholdrycker och alkoholdrycker får inte heller lämnas ut om det finns särskild anledning att anta att varan är avsedd att olovligen tillhandahållas någon. Det vill säga någon som är märkbart påverkad av alkohol eller andra berusningsmedel eller någon som inte fyllt 18 år (se 3 kap. 8 § 1 och 3 st.).

Den som lämnar ut alkoholdrycker eller alkoholdrycksliknande preparat, servitören i detta fall, är även skyldig att förvissa sig om att mottagaren fyllt 18 år (3 kap. 7 §).

8 kap. 2 § - Serveringstillstånd

Av bestämmelsen i 8 kap. 2 § framgår att serveringstillstånd kan meddelas för servering till allmänheten eller förening, företag eller annat slutet sällskap. Tillståndet kan gälla för servering året runt eller årligen under en viss tidsperiod exempelvis under en sommarsäsong (stadigvarande serveringstillstånd) eller vid en enstaka tidsperiod eller ett enstaka tillfälle (tillfälligt serveringstillstånd). Serveringstillstånd kan gälla för spritdrycker, vin, starköl och andra jästa alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat.

Av serveringstillståndet framgår således om serveringen får ske till allmänheten eller till ett slutet sällskap, om det är ett stadigvarande tillstånd eller om det endast gäller för viss tidsperiod exempelvis under ett arrangemang typ festival. Serveringstillståndet anger även vilka alkoholdrycker som får serveras och om servering av alkoholdrycksliknande preparat omfattas av tillståndet.

Utöver detta ska tillståndet även visa mellan vilka klockslag som servering får ske, var servering får äga rum och om servering exempelvis får ske genom cateringverksamhet (8 kap. 19 §, 9 kap. 7 § samt prop. 2009/10:125 s. 101-102).

8 kap. 4 § - Stadigvarande serveringstillstånd för cateringverksamhet

Första stycket

Enligt första stycket i 8 kap. 4 § har den som bedriver cateringverksamhet för slutna sällskap möjlighet att få ett stadigvarande serveringstillstånd utan att det finns någon fast serveringslokal kopplat till serveringstillståndet.

Av 8 kap. 14 § första stycket följer annars att ett serveringstillstånd ska omfatta ett visst avgränsat utrymme som disponeras av tillståndshavaren. Detta är vanligtvis det serveringsställe där servering i enlighet med tillståndet får ske dvs. restaurangen.

När det gäller en för tillfället hyrd lokal kan den som har stadigvarande serveringstillstånd för cateringverksamhet visa sin dispositionsrätt på samma sätt som för en fast serveringslokal dvs. genom ett för tillfället gällande hyreskontrakt eller liknande. Vid catering i hemmet torde beställningen av catering vara tillräcklig för att visa att tillståndshavaren disponerar den del i hemmet där servering ska ske. Någon dispositionsrätt i egentlig mening kan det av naturliga skäl inte vara fråga om vid servering i någons hem.

Bestämmelsens syfte är att förenkla för cateringföretag genom att möjliggöra för den som bedriver cateringverksamhet att söka ett stadigvarande tillstånd för verksamheten. Tidigare var detta inte möjligt utan cateringföretagaren var tvungen att söka serveringstillstånd för varje enskilt tillfälle. Detta var både dyrt och omständligt. Lagstiftaren har beskrivit problemen med att bedriva catering utifrån tillfälliga serveringstillstånd på följande sätt.

”Reglerna om tillfälliga serveringstillstånd är närmast utformade med tanke på festivalarrangemang och andra evenemang som inte typiskt sett återkommer vid upprepade tillfällen under en kort tid och passar därför inte för cateringbranschen där servering av alkohol sker med täta mellanrum till en rad olika slutna sällskap och där serveringslokalen vanligtvis skiftar från gång till annan.”
(Prop.2009/10:125 s. 100).

Tillståndshavaren av ett stadigvarande serveringstillstånd för catering är enligt bestämmelsen skyldig att inför varje serveringstillfälle anmäla till kommunen den lokal där servering ska äga rum. Detta för att kommunen dels ska ha kännedom om var och när servering sker för att kunna utöva tillsyn över serveringen och dels för att bestämmelsen kräver att kommunen ska godkänna lokalen där catering ska ske. I godkännandet ingår det att visa att tillståndshavaren har rätt att disponera lokalen samt att lokalen är lämplig ur brandsäkerhetssynpunkt (8 kap. 14 och 16 §§).
Rutiner för hur ett sådant godkännande ska gå till avgörs lämpligen av kommunen själv (prop. 2009/10:125, s. 100). Se 8 kap. 14 § nedan. Anmälningsskyldigheten

innebär att kommunen får kännedom om var och när catering ska ske och om lokalen som hyrts för serveringen uppfyller lagens krav. Kommunen ges därmed också möjlighet att utöva den tillsyn som anses befogad (prop. 2009/10:125 s. 100, 101). Se även 9 kap. 2 § nedan.

Lokaler som används för servering till slutna sällskap av den som har ett stadigvarande serveringstillstånd ska vara lämpliga ur brandsäkerhetssynpunkt (se 8 kap. 16 § nedan). Detta innebär att det är tillståndshavarens ansvar att visa den lokal som tillfälligtvis ska användas för catering också ska vara lämplig för sitt ändamål ur brandsäkerhetssynpunkt. Det ligger dock i sakens natur att servering i någons hem inte omfattas av kravet i bestämmelsen (prop. 2009/10:125 s. 170).

Serveringstillståndet gäller inom den kommun som har meddelat tillståndet (prop. 2009/10:125, s. 100). Cateringföretagaren har dock möjlighet att söka stadigvarande serveringstillstånd för flera kommuner än en (prop. 2009/10:125 s. 166). Det innebär exempelvis att ett cateringföretag som erhållit ett cateringstillstånd i Stockholms kommun men som även önskar bedriva cateringverksamhet med motsvarande tillstånd i Solna kommun, måste även ansöka om tillstånd där. Enligt regeringen skulle det vara orimligt att kräva att ett cateringföretag måste ha sitt säte och sitt kök i den kommun där verksamheten bedrivs, se andra stycket som följer. (Prop. 209/10:125 s. 100).

Andra stycket

Av bestämmelsens andra stycke framgår att det krävs att den som bedriver cateringverksamhet ska ha ett eget kök för tillredning av mat. Köket behöver däremot inte ligga i den kommun som meddelat serveringstillståndet. Beträffande kravet på köket framgår det av lagens kommentarer att det inte är tillräckligt med ett vanligt lägenhets- eller villakök (prop. 2009/10:125 s. 166). Vad gäller krav på tillhandahållande av mat se 8 kap. 15 § 3 st. nedan.

8 kap. 14 § - Serveringsställe/serveringslokal/serveringsutrymme

Av lagtexten i 8 kap. 14 § framgår att serveringstillstånd ska omfatta ett visst avgränsat utrymme som disponeras av tillståndshavaren.

I förarbetena finns förklaring av olika begrepp i alkohollagen, såsom serveringsställe, serveringslokal och serveringsutrymme. Med serveringsställe avses alla lokaler som används för rörelsen medan begreppen serveringslokal eller serveringsutrymme avser den del av serveringsstället där servering är tillåten. Vanligtvis matsal. Serveringslokaler/utrymmen ska anges i tillståndsbeviset. I serveringstillståndet anges var alkoholdrycker får serveras och inom vilka serveringstider. (Prop. 1994/95:89 s. 65).

Att tillståndshavaren disponerar den lokal där servering ska ske är således ett grundläggande krav för meddelande av serveringstillstånd (8 kap. 14 §). Ett annat krav är att serveringslokaler/utrymmen är lämpliga ur brandsäkerhetssynpunkt.

Detta gäller för servering till allmänheten eller stadigvarande servering till slutna sällskap. (8 kap. 16 §).

Högsta förvaltningsdomstolen understryker i en dom från 2016 att det inte räcker med ett hyresavtal för att styrka sökandens dispositionsrätt till serveringsstället. Det krävs även att det ska framgå av avtalet att hyresvärden uttryckligen tillåter alkoholservering på serveringsstället för att bestämmelsen i 8 kap. 14 § om krav på dispositionsrätt ska vara uppfyllt (Högsta förvaltningsdomstolen, mål nr 145-15 se även Kammarrätten i Stockholm, mål nr 1369-16).

Av detta följer att tillståndshavare med stadigvarande serveringstillstånd för cateringverksamhet också ska kunna visa att han eller hon har rätt att servera alkoholdrycker i den lokal som tillfälligtvis hyrs för catering. Detta kan företrädesvis ske vid anmälan av lokal till kommunen (se 8 kap. 4 § ovan). Det här gäller inte vid catering i någons hem (se prop. 2009/10:125 s. 170).

8 kap. 15 § - Krav på kök och mat

Enligt bestämmelsen i 8 kap. 15 § krävs det ett eget kök i anslutning till serveringslokalen för att ett stadigvarande serveringstillstånd till allmänheten ska kunna meddelas. Serveringsstället ska dessutom vara utrustat med lämpligt antal sittplatser för matsservering. Därtill ska lagad eller tillredd mat tillhandahållas fram till kl. 23.00. Därefter får matutbudet begränsas till ett fåtal enklare rätter.

Av bestämmelsens tredje stycke framgår att när det gäller tillfälligt serveringstillstånd till allmänheten krävs det att serveringsstället tillhandahåller tillredd mat. Detsamma gäller för servering i slutet sällskap.

För cateringverksamhet till slutna sällskap krävs det att tillståndshavaren har ett eget kök för tillredning av mat (se 8 kap. 4 § 2 st.). Det ställs därmed högre krav på den som bedriver stadigvarande cateringverksamhet för slutna sällskap än för den som bedriver servering för slutna sällskap som inte innefattar catering.

Kravet på tillhandahållande av tillredd mat är däremot detsamma för både cateringverksamhet och servering till slutna sällskap (8 kap. 15 § 3 st.).

8 kap. 16 § - Brandsäkerhet

I 8 kap. 16 § föreskrivs att serveringslokaler som används för stadigvarande bruk ska vara lämpliga ur brandsäkerhetssynpunkt. Här handlar det om att säkerställa att restauranger är lämpliga utifrån att lokalen är brandsäker. Regeringen menar att det är särskilt viktigt att lokaler med serveringstillstånd alltid har ett väl fungerande brandskydd eftersom människor som druckit alkohol kan bete sig irrationellt och ha svårare att uppfatta eventuell brandfara (prop. 2009/10:125 s. 97).

Bestämmelsen gäller såväl servering till allmänheten som till slutna sällskap.

Bestämmelsen innebär vid catering till slutna sällskap att den lokal som tillfälligtvis används för servering ska vara lämplig ur brandsäkerhetssynpunkt.

Dock omfattas inte catering i någons hem av bestämmelsen. (Prop. 2009/10:125 s. 170).

8 kap. 17 § - Alkoholpolitiska olägenheter

Kommunen kan vägra att bevilja serveringstillstånd även om kriterierna för tillstånd i alkohollagen är uppfyllda (8 kap. 12 och 14 – 16 §§). Detta kan enligt bestämmelsen ske om serveringen kan befaras medföra olägenheter i fråga om ordning och nykterhet eller särskild risk för människors hälsa (8 kap. 17 §).

När det gäller kommunens skyldighet att godkänna den lokal där catering ska ske i enlighet med 8 kap. 4 § kan bestämmelsen i 8 kap. 17 § inte kan ligga till grund för att kommunen ska kunna underkänna lokalen. Detta då bestämmelsen riktar sig till den tillståndsprövning som föregås ett beslut om serveringstillstånd.

När det gäller serveringstillstånd för stadigvarande cateringverksamhet för slutna sällskap sker alkoholservering till en rad olika slutna sällskap och där serveringslokalen vanligtvis skiftar från gång till annan. Detta innebär att den bedömning som kommunen ska göra i samband med tillståndsprövningen inte är möjlig att tillämpa när det gäller ansökan om cateringtillstånd, då lokal eller enskilda hem där servering ska ske växlar.

Företagsidéen med catering är att serveringen av mat och alkoholdrycker kommer till gästen istället för tvärtom och det innebär att ställena där catering sker varierar (prop. 2009/10:125 s. 100.. En ansökan om cateringtillstånd saknar således ett fast serveringsställe för catering och kommunen kan därför inte göra en bedömning enligt bestämmelsen i 8 kap. 17 §.

8 kap. 18 § - Ansvar över serveringen

En innehavare av serveringstillstånd är alltid ytterst ansvarig för dels att själva serveringen bedrivs på ett författningsenligt sätt, dels att övriga regler i lagen och anslutande föreskrifter efterlevs.

Enligt bestämmelsens första stycke (8 kap. 18 §) ska tillståndshavaren eller av honom utsedd person vara närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden. Den som tillståndshavaren utser till serveringsansvarig ska ha fyllt 20 år och vara lämplig för uppgiften (8 kap. 18 §).

I cateringsammanhang innebär detta att det alltid ska finnas en ansvarig person på plats under hela den tid som catering/serveringen pågår. Detta för att tillståndshavaren ska ha kontroll på att lagens regler följs. Till exempel att servering endast sker till personer som fyllt 18 år (3 kap. 7,8 §§) eller att servering av alkoholdrycker eller alkoholdrycksliknande preparat sker måttfullt och att störningar på grund av oordning eller onykterhet undviks ((8 kap. 20 §).

Av detta följer att en serveringsansvarig inte får lämna serveringsstället – lokalen eller det enskilda hemmet – förrän serveringen har avslutats. Tillståndshavaren ska som sagt finnas på plats så länge servering av alkoholdrycker eller

alkoholdrycksliknande preparat pågår (för att kunna ha kontroll på verksamheten (8 kap. 18 §).

8 kap. 19 § - Serveringstider

Lagstiftarens syfte med regleringen av serveringstider är att motverka olägenheter som oordning och onykterhet vilket är en väsentlig del av den svenska alkoholpolitiken. Kommunerna har fått befogenhet att i varje enskilt fall bedöma riskerna för olägenheter och utifrån detta besluta om de tider under vilka alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat får serveras (prop. 1994/95:89 s. 98).

Av bestämmelsen om serveringstider framgår att kommunen beslutar om vilka tider som alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat får serveras. Om kommunen inte beslutat om serveringstid – vilket framgår av serveringstillståndet – får servering av de i tillståndet angivna dryckerna och preparaten ske mellan kl. 11.00 – 01.00. Serveringsstället ska vara utrymt 30 minuter efter serveringstidens slut. (8 kap. 19 §).

Beträffande servering vid catering gäller även här kommunens beslut om serveringstid. Har kommunen beslutat att servering får ske mellan kl. 11.00 – 01.00 gäller detta även för cateringverksamhet som sker i någons hem. Serveringstiden utgör med andra ord den yttre ramen för när tillståndshavaren kan erbjuda catering i såväl hyrd lokal som i hemmiljö. Lokalen eller hemmet ska vara utrymt senast 30 minuter efter serveringstidens utgång. Detta medför att om den beslutade serveringstiden är mellan kl. 11.00 – 01.00 ska lokalen eller hemmet där catering äger rum utrymmas senast kl. 01.30. När det gäller utrymning vid catering i ett hem avser detta av naturliga skäl den tidpunkt som personalen som har medverkat under serveringen, senast ska lämna bostaden.

8 kap. 20 § - Ansvarsfull alkoholserving

Alkohollagen är en social skyddslagstiftning och regleringen av serveringsverksamheten är ett medel för att nå målet att främja folkhälsan genom att minska alkoholens medicinska och sociala skadeverkningar. Alkohollagens anda regleras i 3 kap. 5 § där det framgår att försäljning av alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat ska skötas på ett sådant sätt att skador i möjligaste mån förhindras. Den som tar befattning av med försäljning av alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat ska därför se till att ordning och nykterhet råder på försäljningsstället.

Bestämmelsen i 8 kap. 20 § understryker nämnda alkoholpolitiska ändamål och regeringens uppfattning om att alkoholserving är en socialt ansvarsfull uppgift.

9 kap. 2 § – Tillsyn

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § föreskriver att kommunen och Polismyndigheten tillsammans ansvarar för den omedelbara tillsynen i kommunen.

Myndigheternas roll är främst att kontrollera att serveringen sker i enlighet med serveringstillståndet. I tillsynen ingår även kontroll av att servering inte sker till underåriga, serveringen sker med måttfullhet och att det är ordning och nykterhet på serveringsstället. Kontroll av exempelvis matutbud, att serveringsansvarig finns på plats samt att serveringstider följs ingår också i tillsynen.

Beträffande tillsyn vid cateringverksamhet gäller bestämmelsen fullt i den lokal som för tillfället hyrts för cateringverksamheten. När catering sker i enskilda hem kan tillsyn enligt bestämmelsen inte bedrivas. (Prop. 2009/10:125 s. 101).

Folkhälsomyndighetens bedömning

Alkohollagen är en social skyddslagstiftning och regleringen av serveringsverksamheten är ett medel för att nå detta ändamål (prop. 1994/95:89 s. 57-58 och 2009/10:125 s. 56). En bestämmelse som gör det möjligt för kommuner att ha kontroll på att lagen efterlevs är 9 kap. 2 §. Där framgår att det är kommunen och Polismyndigheten som ansvarar för den omedelbara tillsynen i kommunen

För att stadigvarande serveringstillstånd vid catering ska kunna meddelas krävs att sökanden uppfyller de grundläggande kraven (8 kap. 4 och 12 §§ och 14 – 16 §§). Efter att tillstånd meddelats ska cateringverksamhet till slutna sällskap ske i enlighet med övriga tillämpliga bestämmelser. Av förarbetena till alkohollagen framgår att med catering menas servering av färdiglagad mat och av alkoholdrycker på beställning av slutna sällskap som sker antingen i för tillfället förhyrd lokal eller i hemmet (prop. 2009/19:123 s. 100). När det gäller catering som sker i en för tillfället hyrd lokal ska tillståndshavaren inför varje tillfälle anmäla lokalen till kommunen för godkännande (8 kap. 4 §.) Detta dels för att kommunen ska kunna bedöma om lokalen uppfyller alkohollagens krav på brandsäkerhet, att tillståndshavaren har dispositionsrätt till lokalen och dels för att ge kommunen vetskap om var och när servering ska ske för att på så sätt möjliggöra tillsyn över serveringen.

När det gäller catering i någons hem kan det enligt förarbetena av naturliga skäl inte krävas att lokalen ska vara lämplig ur brandsäkerhetssynpunkt och kommunen kan inte heller utöva tillsyn i enskilda hem. (Prop. 2009/10:125 s. 170 och s. 101). Den bestämmelse som är särskilt viktig när det gäller framförallt servering i någons hem är 8 kap. 18 §. Där föreskrivs att tillståndshavaren eller serveringsansvarig person är skyldig att ha tillsyn över serveringen och vara närvarande på serveringsstället under hela serveringstiden. Detta gäller även vid

cateringverksamhet i ett enskilt hem. Cateringverksamheten får bedrivas inom den serveringstid som kommunen har meddelat exempelvis mellan kl. 11.00 – 01.00.

Den serveringsansvarige ska både ha kontroll över vilka gäster som får tillgång till alkoholdrycker och alkoholdrycksliknande preparat och över att serveringen sker med måttfullhet och att störningar på grund av oordning och onykterhet undviks (3 kap. 7,8 §§ och 8 kap. 20 §). Den serveringsansvarige blir på sätt en garant för serveringen sker i enlighet med lagen.

Det är Folkhälsomyndighetens uppfattning att det är särskilt angeläget att en serveringsansvarig person är på plats under hela den tid som catering pågår i någons hem. Detta eftersom kommunen inte har möjlighet att utöva tillsyn i ett hem.

Beslut

Beslut i detta ärende har fattats av tillförordnade avdelningschefen Marie Risbeck och utredaren Margitta Fröberg har varit föredragande.

Enligt Folkhälsomyndighetens beslut

Margitta Fröberg